

Danielle STEEL

30 ROKOV

S LÁSKOU KU KNIHÁM

IKAR

Dokonalá
minulosť

IKAR

Danielle STEEL

Dokonalá minulost'

Preložila Miriam Ghaniová

IKAR

Danielle Steel
PAST PERFECT

Copyright © 2017 by Danielle Steel

All rights reserved.

Translation © 2020 by Miriam Ghaniová

Jacket design © 2020 by Soňa Šedivá

Slovak edition © 2020 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-7136-4

Drahí čitatelia,

nikdy som nemala rada duchárske príbehy ani knihy o cestovaní v čase. Pripadali mi príliš pritiahnuté za vlasy. Nieкто cestuje do minulosti a zalúbi sa do kohosi, kto žil pred stovkami rokov, aby neskôr čelil dileme, či má ostať v inom storočí (a zanechať všetkých, ktorých poznal v skutočnom živote), alebo opustiť lásku svojho života a vrátiť sa do osamelej prítomnosti. To ma skrátka frustruje a nie je to nič pre mňa. Táto kniha je preto veľmi výnimočná a drží sa v medziach toho, čo mi pripadá racionálne.

Mojou mimoriadnou slabosťou sú staré domy, v niekoľkých som aj bývala. V jednom z nich, krásnom viktoriánskom dome, ktorý mal vyše sto rokov, sa údajne zdržiavali duchovia. Ja som to vytrvalo popierala, vysmievala som sa a ignorovala to celé roky, čo som tam žila. Nemôžem však tvrdiť, že by som občas nepočula a nevidela niečo čudné, nezažila nevysvetliteľné zážitky. Aj ostatní cítili rovnaké vibrácie a boli presvedčení, že v tom dome naozaj žijú duchovia, ale ja som to až do konca tvrdohlavo odmietala. Staré domy majú vlastné dejiny, históriu ľudí, ktorí v nich prežili svoje životy, či už šťastné, alebo smutné, a všetkých udalostí, ktoré sa im stali. V starých historických domoch som často premýšľala o skutočných príbehoch ľudí, ktorí v nich žili predou mnou. Zrekonštruovala som dva

staré domy a vždy som cítila, že majú dušu. Neraz vravievam, že je na nich niečo romantické – buď sa do nich zamilujete, alebo nie.

V tomto príbehu sa živá, energická rodina – mladý pár s tromi deťmi – presťahuje z New Yorku do San Franciska do historickej vily a prinesie si so sebou veľmi moderný pohľad na svet, počítače, videohry a celý svoj trendový životný štýl. Slabé zemetrasenie hneď v prvú noc v novom domove ich ovplyvní a odrazu sa im na okamih zjaví skupinka očarujúcich elegantných ľudí z iného storočia a rovnako rýchlo aj zmizne. Ich portréty a nábytok sú ešte vždy v dome. Jestvujú isté nadprirodzené fenomény, ktorým nerozumiem, no niektorí ľudia im skalopevne veria a len ťažko sa im to dá vyvrátiť. V tomto prípade niekoľko dní po prvom pozorovaní vojdú noví majitelia v tričkách, džínsoch a teniskách do jedálne a ocitnú sa medzi pôvodnými vlastníkmi domu, ktorí v spoločenských šatách dôstojne večerajú za stolom. Dve rodiny sa vidia len navzájom a nikto iný ich nezazrie. V tú noc sa začne medzi nimi vytvárať vzájomné puto plné rešpektu, náklonnosti a priateľstva. Hoci žijú celé storočie od seba, predsa sa každý deň vídajú v dome. Dvadsiate storočie bolo mimoriadne fascinujúce obdobie dvoch svetových vojen, krachu burzy v roku tisícdeväťstodvadsaťdeväť, obrovských spoločenských a priemyselných zmien, pristátia človeka na Mesiaci a mnohých ďalších neuveriteľných udalostí.

Naša moderná rodina prežíva toto fascinujúce obdobie histórie s novými priateľmi, zatiaľ čo ďalej žije svoje moderné životy. Vzájomne si pomáhajú, učia sa od seba, delia sa o životné skúsenosti, poskytujú si útechu, ľúbia sa a navzájom si obohacujú životy priateľstvom, ktoré sa vzpiera času. Je to hlboký a dojemný príbeh dvoch rodín, čo zhodou okolností

žijú sto rokov od seba pod jednou strechou. Dostali výnimočný dar, o akom sa im nikdy ani nesnívalo. Ohromnou mierou prispieva k ich životom a verím, že si obe tieto rodiny obľúbite rovnako ako ja, keď som knihu písala. Je to naozaj výnimočný titul o mimoriadnom čase a o ľuďoch, ktorí boli požehnaní nadpriemerným darom, čo obohatil ich životy. Dúfam, že čítanie tejto knihy obohatí aj vás a že si to naozaj užijete.

S láskou

Danielle

*Mojim milovaným deťom
Batie, Trevorovi, Toddovi, Nickovi,
Samanthe, Victorii, Vanesse,
Maxxovi a Zare
Nech sú vaša minulosť,
prítomnosť aj budúcnosť požehnaním
a darom pre každého z vás.
Nech je vaša spoločná história putom lásky,
sily a nehy teraz aj po zvyšok vašich dní.
Navždy vás budem z celého srdca ľúbiť.
So všetkou láskou
mama/d. s.*

Keby ste poznali budúcnosť a minulosť,
zmenili by ste cestu, po ktorej kráčate,
alebo by ste si povedali, že je váš osud
nemenný a nezvratný? Môžeme zmeniť
smerovanie svojej budúcnosti či minulosti,
alebo sa im musíme len prispôbiť?
Mali by sme obe rešpektovať a nijako
do nich nezasahovať?

d. s.

Kapitola 1

Blake Gregory sedel vo svojej newyorskej kancelárii, pozeral sa cez okno a premýšľal o ponuke, ktorú práve dostal. Mal sa stať prezidentom novej technologickej startupovej firmy zameranej na sociálne médiá. Mal predtým už viacero ponúk v Bostone aj v iných mestách. Ani jedna nebola takáto lákavá, všetky bez zaváhania odmietol. Táto však bola iná. Obsahovala niekoľko zaujímavých prvkov. Jej zakladateľmi boli dvaja mladí muži patriaci medzi najlepších z najvynikajúcejších. Podnikaním už zarobili obrovské peniaze, ktoré chceli investovať do nového startupu. Spoločnosti zakladali na jednoduchých konceptoch, a tak to malo byť aj tentoraz. Išlo o spojenie princípu vyhľadávania na internete so sociálnymi médiami a prípadný rast bol astronomický.

Blake pracoval vo fondoch rizikových kapitálov technológií. Robil v uznávanej firme, ktorá si už na trhu vydobyla svoje miesto. Lenže nápad, ktorý mu predložili, sa mu natoľko pozdával, že v ňom podnietil chuť pridať sa k tímu. Na druhej strane, aj tam, kde momentálne pôsobil, sa mu darilo, a nová firma nikdy nepredstavovala záruku úspechu. Vedel, že ak by to vyšlo, zarobili by milióny dolárov. Nápad mal niekoľko nedostatkov, no tie sa dali pre-

konať ešte v počiatočnej fáze. Ponuka prišla sčista-jasna, na základe pracovných kontaktov, ktoré získal. Okrem toho mal povest' múdrehu, progresívne a analyticky zmýšľajúceho biznismena, ktorý vedel správne odhadnúť riziko a uzavrieť úspešný obchod. Ponúkali mu dvojnásobok toho, čo zarábala v newyorskej firme, pre ktorú pracoval. Budúcnosť mal zabezpečenú. Vo firme pôsobil už desať rokov a mal rád svojich kolegov. Začiatok v San Franciscu bol neistý a navyše nevedel, či by si oblúbil ľudí, pre ktorých by mal pracovať. Vedel, že sú odvážni, talentovaní a draví a dokážu zarobiť veľké peniaze. Bolo to mimoriadne lákavé, hoci sa nezvykol púšťať do rizika. Peniaze, ktoré mu ponúkali, sa mu pozdávali rovnako ako akcie firmy. Tie by získal, keby firma vyšla na trh, čo bolo jej cieľom.

Pri myšlienke na niečo nové a iné akoby znova omladol. Mal štyridsaťšesť rokov a pocit, ako keby už dlho kráčať po veľmi bezpečnej a vopred jasnej ceste. Bol ženatý, mal tri deti a nevrhal sa do všetkého po hlavu. Nevedel si ani predstaviť, čo by mu na to povedala jeho žena Sybil. Obaja boli s New Yorkom spätí, to mesto milovali a vyrastali v ňom rovnako ako ich deti. Blake nikdy predtým neuvažoval, že by prijal prácu v inom meste. Teraz však áno. Keby ten startup vyšiel, mohol by mu vyniesť obrovské bohatstvo. Bude ťažké ponuku odmietnuť.

Sybil mala tridsaťdeväť rokov a pracovala všelikde. Vystudovala dejiny umenia na Kolumbijskej univerzite a tam sa stretli s Blakom, ktorý si na obchodnej fakulte robil titul magistra ekonomiky.

Sybil bola zbláznená do Franka Lloyd Wrighta, I. M. Peia, Franka Gehryho a všetkých avantgardných architektov modernej doby. Vydala sa za Blaka, porodila deti a vrá-

tila sa na Kolumbijskú univerzitu študovať architektúru. Napokon však zmenila smer a pokračovala v interiérovom dizajne. Stala sa konzultantkou pre vysokopostavené návrhárske firmy s nábytkom, dokonca sama navrhla niekoľko ikonických kúskov. Pravidelne radila obom newyorským múzeám, MoMA aj Brooklynskému, pri akvizícii významných diel do stálych zbierok a pripravovala výstavy. Všetko, na čo siahla, dýchalo eleganciou a precíznosťou. Vo svojom neexistujúcom voľnom čase pracovala na knihe o skvostoch interiérového dizajnu dvadsiateho storočia, ktorej sa dožadoval jej vydavateľ.

Blake si bol istý, že kniha bude mať úspech. Bola dôsledná a o veciach, ktoré dobre poznala, písala veľmi hlbavo. Pravidelne pripravovala články pre dôležité časopisy zo sveta interiérového dizajnu, v novinách New York Times mala vyhradenú sekciu o dizajne. Považovali ju za odborníčku v danej oblasti. Jej najobľúbenejším obdobím bola moderna z polovice minulého storočia. Veci navrhnuté pred rokom tisícdeväťstopäťdesiat ju zaujímali menej, no písala o všetkom. Ich dvojposchodový loft v niekdajšej textilnej továrni na North Moore na južnom Manhattane vyzeral ako moderné krídlo veľkého múzea. Každý dôležitý návrhár tu mal jednoznačné zastúpenie svojím dielom. Sybil bola nadovšetko talentovaná a dokázala vyberať, čo bolo nové a šik. Blake to vždy nevedel pochopiť, ale ochotne priznával, že výsledok sa mu páči.

Sybil prechovávala úctu aj k ostatným obdobiam a rada vystavovala v Metropolitnom múzeu. Obaja milovali zastaranú eleganciu Frickovej zbierky z konca storočia. Čo však rozbúchalo Sybilino srdce rýchlejšie, priťahovalo ju a čo tvorila, bola vonkajšia časť diela.

Ich byt bol príjemne chladný a vzdušný. Niekoľko kusov nábytku sama navrhla v rámci kolekcie, ktorú vytvorila. Múzeá z celej krajiny ju žiadali, aby sa stala kurátorkou ich výstav. Iba veľmi zriedkavo prijímala zákazky na dekorácie pre súkromných klientov, nechcela sa nechať obmedzovať vkusom a nápadmi iných ľudí. Centrum všetkých jej kreatívnych činností predstavoval New York. Blake nepovažoval za fér žiadať ju, aby sa kvôli nemu presťahovala do San Francisca. Za normálnych okolností by o tom vôbec neuvažoval, ale práca, ktorú mu ponúkli, predstavovala príležitosť, aká prichádza raz za život. Uvažoval, či by sa dala robiť iba pár rokov. Ak by obchod vyšiel, chcel by v ňom zostať dlhšie.

Ani jeho deti by sa netúžili sťahovať. Ponuka zo San Francisca prišla v prvom týždni školského roka. Andrew začal práve chodiť do posledného ročníka gymnázia a na jeseň by sa mal hlásiť na vysokú školu. Caroline bola na gymnázii a so životom v New Yorku bola silno spätá. Vízia sťahovania v ich šestnástich a sedemnástich rokoch by oboch poriadne vydesila. Iba Charliemu, ich šesťročnému synovi, by bolo jedno, kde by žili, pokiaľ by boli spolu. Práve začal chodiť do prvej triedy.

Sybil odcestovala na jeden deň do Filadelfie prekonzultovať s múzeom výstavu, ktorej mala byť o dva roky kurátorkou. Nevedel, či jej o svojej ponuke povie, či by vôbec mal. Prečo ju nahnevať prácou, ktorú nakoniec aj tak nevezme? Od neho však chceli, aby prišiel ešte tento týždeň do San Francisca porozprávať sa konkrétnejšie. Naozaj ho to lákalo a oni boli obdivuhodne vytrvalí. Bol pondelok a Blake si zariadil a posunul nejaké stretnutia, aby mohol v stredu popoludní odcestovať.

Práve rozrušene premýšľal nad ponukou, keď Sybil vošla do bytu. Dlhé blond vlasy mala zviazané do chvosta, na sebe seriózny čierny kostým. Tak ako vždy, každým kúsočkom vyzerala ako Newyorčanka. Bola to krásna žena a ich dcéra zdedila po nej výšku aj štíhlosť. Obaja chlapci sa podobali viac na Blaka, mali tmavé vlasy aj oči a typické americké vyšportované postavy. Šport milovali a boli v ňom dobrí.

„Ako to išlo?“ spýtal sa Blake. Usmiala sa, odložila kabelku a vyzula si topánky. Bolo horúce leto, z domu odišla o šiestej ráno, aby stihla vlak do Filadelfie a prišla včas na stretnutie. Ich pomocníčka vyzdvihla Charlieho zo školy, Caroline a Andy išli domov metrom v inom čase. Jedna z vecí, ktoré mala Sybil rada na svojej eklektickej práci, bol jej flexibilný rozvrh, takže Charlieho väčšinou vyzdvihovala zo školy ona. Charlie znamenal prekvapenie pre oboch, ale keď prešiel prvotný šok, nejako sa zladili a nakoniec sa zhodli, že to bola jedna z najlepších vecí, ktorá sa im prihodila. Bol ich najľahšie zvládnuteľné, najmilovanejšie dieťa, šťastné v každom okamihu. Obaja jeho starší súrodenci s ním rovnako radi trávili čas.

Po návrate Sybil z Filadelfie boli dve z detí vo svojich izbách. Andy a Caroline si robili domáce úlohy a Charlie pozeral film na plochej obrazovke v rodičovskej spálni. Deti sa už stihli navečerať, Blake čakal s večerou na Sybil. Nasledoval ju do kuchyne, zatiaľ čo ona postavila na stôl šalát a kus studeného kurčťa, ktoré im nechala domáca.

„Asi nebudem kurátorkou ich výstavy,“ povedala a naliala si pohár vína. „Pochádza z Dánska, naozaj nepotrebujú na kuratelu mňa. Pripadá mi to nedokončené a oni nechcú, aby som niečo pridávala. Zostavilo ju prestížne múzeum, čiže to plánujú zachovať v pôvodnom stave. a to

nie je pre mňa.“ V minulosti už odmietla niekoľko ponúk, ktoré dostala. Vždy mala poctivý prístup k práci, k obdobiu aj autorom, ktorí ju zaujímali.

„Okrem iného potrebujem čas na svoju knihu. Chcem ju budúci rok dokončiť.“ Pracovala na nej už dva roky. Mal to byť akýsi zápisník s najlepšimi modernými návrhmi.

„Aký deň si prežil?“ Pozrela sa na neho s úsmevom. Radi si po večeroch rozprávali, čo kto v ten deň zažil.

„Fajn. V stredu idem do San Franciscu,“ oznámil neurčito, uvedomujúc si, ako šialene to znie. Tváril sa pritom vyľakane. Chcel nadhodiť tú tému s ľahkosťou, ale napokon zvíťazila nervozita.

„Máš tam nejaký nový obchod?“ opýtala sa a odpila si vína. Na chvíľu zaváhal, nevedel, čo povedať. Napokon si vydýchol a sadol si na stoličku. Nikdy jej nič nezatajoval. Boli skvelý tím, ktorý fungoval aj po osemnástich rokoch manželstva. V živote ich stretlo iba málo prekvapení a obom to vyhovovalo. Aj po takmer dvoch desaťročiach boli do seba stále zaľúbení.

„Dostal som dnes ponuku z jedného úžasného startupu zo San Franciscu,“ ozval sa tichým hlasom.

„Odmietneš ju?“ Odpoveď na otázku poznala, ale aj tak sa opýtala. Zakaždým odmietol. Bol spokojný tam, kde pracoval. Alebo si to aspoň myslela.

„Táto je iná. Vkladajú do toho kopec peňazí a zakladatelia majú čistú povesť. Vyjde to a každý, kto sa na tom zúčastní, zarobí milióny.“ Hovoril s istotou. Sybil sa naňho pozrela, a keď dohovoril, položila vidličku na tanier.

„Je to však v San Franciscu,“ povedala, akoby tá práca bola na Marse či Plute. Kalifornia nebola súčasťou ich sveta.

„Viem. Lenže oni mi ponúkajú dvojnásobok oproti tomu, čo zarábam teraz, a skvelé firemné akcie. Ak by im ten nápad vyšiel, boli by sme zabezpečení do konca života.“ Obaja zarábali už aj tak dosť. Žili pohodlný život. Mali všetko, čo chceli, rovnako ich deti. Ani jeden z nich nikdy predtým nemal podobné aspirácie.

„Nevravím, že ja sám by som mal zarobiť milióny. Ale sú v tom naozaj veľké peniaze, Syb. Nie je ľahké odmietnuť.“

„Nemôžeme sa presťahovať do San Francisca,“ namietla. „Ja nemôžem, ty nemôžeš a nemôžeme to urobiť ani deťom. Andrew tento rok maturuje.“ Blake to všetko vedel. Rozmýšľal nad tým celé popoludnie s pocitom viny, že o tej ponuke vôbec uvažuje a hneď ju neodmietol. Mal pocit, akoby ich zrádzal.

„Chcem sa tam ísť iba pozrieť, aby som zistil, čo odmietam,“ povedal, aj keď vedel, že je to chabá výhovorka na cestu do San Francisca. Sybil ho prekukla.

„Vari to chceš prijať?“ spýtala sa znepokojene.

„Nie, ale mal by som si ich aspoň vypočuť.“ Nepochyboval, že v štyridsiatich rokoch už podobnú ponuku nedostane, a ak by ju nevzal, zostal by na súčasnom mieste až do konca svojej kariéry. Na tom by nebolo nič zlé, prácu mal naozaj skvelú. Chcel si byť jedine istý, že robí správnu vec, skôr ako ju zavrhne.

„Znie to hrozivo,“ usúdila Sybil a kládla tanieri do drezu.

„Nevravím, že to vezmem. Iba sa tam idem pozrieť. Možno by som sa tomu mohol pár rokov venovať.“ Snažil sa nájsť riešenie problému, ktorý vôbec nemal vzniknúť.

„To ti nedovolia. A musíme nechať Caro a Andyho dokončiť školu tu, teda najbližšie dva roky.“ Uvedomil si,

že odmietnuť startup bude nakoniec asi obeť, ktorú bude musieť podstúpiť, ale bolo to ťažšie, ako predpokladal.

„Zostanem tam iba od stredy do piatka, na víkend sa vrátim,“ zašomral potichu. V očiach však mal niečo, čo tam nikdy predtým nevidela, a nepáčilo sa jej to. Myslel sám na seba, nie na nich.

„Prečo o tom nie som presvedčená? Toto predsa nemôžeš myslieť vážne, Blake.“ Pery mala stisnuté a tvárila sa napäto.

„Mohlo by nás to zabezpečiť do budúcnosti. Také peniaze tu v živote nezarobím.“

„Nepotrebujeme viac,“ oznámila rozhodne. „Máme úžasný byt a skvelý život.“ Nikdy nebola chamtivá a uspokojila sa s tým, čo obaja zarábali.

„Nejde iba o peniaze. Je vzrušujúce byť súčasťou niečoho nového. Môže to byť prevratné. Mrzí ma to, Syb. Chcem si to skrátka overiť. Neznášaš ma za to?“ Miloval ju a nechcel nič v ich manželstve pokašľať. Na druhej strane, vždy by ho trápilo, keby sa s ľuďmi v San Franciscu neporozprával. Prisľúbil, že priletí. Ešte predtým, ako sa opýtal Sybil.

„Nemohla by som ťa znenávidieť, jedine ak by si nás odsťahoval z New Yorku,“ zasmiala sa. Nehnevala sa naňho. Mala strach.

„Sľúb mi, že sa tam nezblázniš a nezoberieš tú prácu, skôr ako sa porozprávame.“

„Pravdaže nie.“ Objal ju okolo pásu a vošli do spálne, kde na posteli našli spiaceho Charlieho so zapnutým televízorom. Blake ho odniesol do detskej izby a Sybil prezliekla do pyžamy, ani sa nezobudil.

Popriali Caroline a Andymu dobrú noc, a keď zhasli svetlá, Sybil si ľahla do postele a premýšľala nad tým, čo jej